



OBSAH.

	Strana
§ 1. Ponětí chtění. Co jsou jevy volní	1
§ 2. Ponětí vůle. Je to slovo a neznamená nic, co by mělo reální existenci. Přehled teorií o vůli. Náš názor o vůli nelze zařaditi do žádné kategorie z obvyklých psychologických teorií	3
§ 3. Bližší určení pojmu »jevy volní«. Jak se jeví stránka snahová u vjemu a představy jakožto elementárních jevů duševních. Reakce elementární dějí se bezděčně, snahová stránka se neuvědomuje, až teprv u jevů složených, které se dějí úmyslně. Úmyslnost podstatnou známkou jevů volních	8
§ 4. Co je cíl reakce? Úmysl jakožto představa žádoucího výsledku reakce	11
§ 5. Rozdíl bezděčné a úmyslné reakce znázorněn na schématu čivného oblouku	12
§ 6. Jak vzniká úmysl?	16
§ 7. Představě úmyslové dostává se potřebné intenzity ze stálého proudu životní energie	17
§ 8. Úmysl vzniká, když vykonání nějaké reakce staví se v cestu překážky	20
§ 9. Jak se stává z bezděčné pozornosti úmyslná. Co jest úmyslná pozornost. Udržování, navodění, obrácení, ochabnutí pozornosti	22
§ 10. Zostření pozornosti odloučením akomodace čidla. Vysvětlení úkazu toho pomocí představových elementů při vnímání	27
§ 11. Prepercepce. Různé výklady její u psychologů	30
§ 12. Vzbuzení pozornosti u jiných osob	32

	Strana
§ 13. Odmítnutí jiných názorů o vzniku úmyslnosti	35
§ 14. Kolikeré jsou složené činnosti	39
§ 15. Co je příčinou složitosti. Části složené reakce a schéma její	40
§ 16. Bezděčné složité činnosti. Schéma druhé	42
§ 17. Instinktivní činnosti. Pudový mechanism: Nevědomá účelnost	44
§ 18. Další vývoj; částečné reakce uvědomí se jako prostředky. Schéma třetí a čtvrté. Jednání. Skutek	48
§ 19. Odhodlání, rozhodnutí, volba. Schéma páté	50
§ 20. Vědomí aktivnosti a vnitřní svobody. »Já« příčinou jednání. Schéma šesté	54
§ 21. Analýsa volného aktu u jiných psychologů. Meumann, Messer, Ach. Kritika jejich	57
§ 22. Názor Wundtův a Ebbinghausův	60
§ 23. Jednoduché a složené akty volní. Jednoduché jsou: úmyslný pohyb vykonaný za nějakým účelem a úmyslné obrácení pozornosti	63
§ 24. Záměr, plán, úkol	66
§ 25. Vývojový postup volních činností. Instinkt a vůle	68
§ 26. Poměr instinktu a vůle k intelektu. Bergson	72
§ 27. Automatism. Pud.	73
§ 28. Pokusy o průběhu duš. činnosti vůbec. Ebbinghausovy metody užil o volních aktech Ach	78
§ 29. Ponětí síly vůle. Pojem práce ve fysice. Zákon zachování práce. Její druhy	80
§ 30. Úmysl jakožto působící; vůle jako uvědoměná výslednice působení přírodních sil. Práce duševní, tělesná, hmotná	86
§ 31. Kvantitativní určování volních aktů. Pokusy Achovy	88
§ 32. Determinace průběhu představování úmyslem. Měřítko intenzity chtění	90
§ 33. Křivka práce	94
§ 34. Rozložení křivky práce. Psychotechnika	97
§ 35. Ponětí příčinnosti vzniklé uvědomováním průběhu volních aktů. Chtějící já samopříčinou	100
§ 36. Svoboda vůle	103

	Strana
§ 37. Arbitrium indiferentiae	110
§ 38. Důkazy indeterminismu	114
§ 39. Relativní svoboda	117
§ 40. Pojem tvoření, tvůrčí činnost, výtvor	125
§ 41. Úloha obraznosti při tvůrčí činnosti, úmyslnost a bezděčnost	127
§ 42. Výtvor je realizace úmyslu ve světě vnějším. Vě- dění a tvoření. Homo faber	130
§ 43. Vědecká práce kdy je tvůrčí činností. To platí též o filosofii	133
§ 44. Napodobování jako prostředek tvoření. Hra	137
§ 45. Druhy tvůrčích činností. Realisace bezprostřední a realisace v budoucnosti	139
§ 46. Ideál v ponětí psychologickém. Víra v ideál. Vý- znam ideálu pro jednotlivce a pro celek	142
§ 47. Tvoření umělecké. Definice umění	146
§ 48. Co není uměním. Řeč; umění reprodukční	149
§ 49. Tvoření hodnot a hodnocení	152
§ 50. Tvůrčí kritika	154
§ 51. Činitel dynamický — pud sebezáchovy; činitel usta- lovací — zvyk	157
§ 52. Definice zvyku. Jamesův názor, že přírodní zákony jsou nezměnitelné zvyklostí	159
§ 53. Mysl a zvyk. Zvyk jako tvárný element lidské psy- chy; zvyk strážce zdraví, regulátor vkusu, zákono- dárce myšlení, determinuje jednání	161
§ 54. Odvykání	167
§ 55. Zvyk úsporný činitel	171
§ 56. Čím se zvyk podporuje. Rozdělení zvyklostí. Kan- tovo apriori	173
§ 57. Schopnost a vlohá. Volba povolání. Psychotechnika.	178
§ 58. Psychologický typ. Druhy typů	182
§ 59. Význam typologie. Stern. Wundt	184
§ 60. Temperament	190
§ 61. Psychogram. Biografie	201
§ 62. Psychografické schéma Sternovo	206
§ 63. Přání, touha	208

	Strana
§ 64. Žádost	210
§ 65. Náruživost. Třídění náruživosti	213
§ 66. Zásada, maxima	220
§ 67. Svědomí	225
§ 68. Individualita. Vlastnosti tělesné a duševní; reaktivní a efektivní, zděděné a dědičné	229
§ 69. Mendelism a dědičnost duševních vlastností	235
Viz též doplněk k tomuto § v opravách.	
§ 70. Individualita a přirozenost, fysiognomie	238
§ 71. Povaha národa, národnostní ráz	244
§ 72. Nelze ji určit z dějinných událostí	249
§ 73. Národní ráz jest v kultuře. Životní vkus. Český ráz v umění — originalita	256
§ 74. Charakter, druhy charakteru. Mravní charakter	261
§ 75. Život individuální subjektivně pojat je život duševní	268
§ 76. Život a vědomí. Přerušování vědomí. Úkazy sem náležející	269
§ 77. Spánek; stav bdělosti, usínání, probouzení; pud ke spaní, pud k bdění	274
§ 78. Proč spíme; různé názory o příčině spánku. Tvrdost spánku, zdravotní význam spaní; mdloba	278
§ 79. Sen, definice. Kdy sníme	284
§ 80. Čím se liší zážitky snové od zážitků stavu bdělého. Není tam vjemů, jen vybaveniny; energie potřebná k činnosti duševní nestačí na celý čivný oblouk; není účelných pohybů	289
§ 81. Ve snu není pozornosti; fantasmie a mechanismy vybavování; prchavost snu	294
§ 82. Sny splněných přání; dojmy nezpracované. Předvídání, co se bude zdát. Sny patologické, typické. Symbolika snu	301
§ 83. Freudova teorie vykládání snů. Význam studia snu	308
§ 84. Hypnosa. Sugescie v širším a užším smyslu	312
§ 85. Hypnotisování; různé metody	317
§ 86. (83.) Raport. Stupně hypnosy; somnolence, hypotaksie somnambulism, stigmatisace a posthypnotické vy-	

konávání rozkazů. Hysterická slepota a jiné úkazy v hypnose	321
§ 87. (84.) Autosugesce. Vysvětlení sugesce a jednotlivých úkazů hypnotických	327
§ 88. (85.) Ztráta vůle a zdvojení osobnosti	337
§ 89. (86.) Mediumita. Podstata její jest raport s by- tostmi nadpřirozenými. Vysvětlení úkazů mediálních. Posedlost	341
§ 90. (87.) Telepatie. Vyzařování energie organismu těles- ného. Guyauova domněnka a jiných auktorů	349
§ 91. Jasnovidství	356
§ 92. Pojem normálnosti vůbec. Nelze ji určití průměrem, nelze známku její hledati ve všeobecnosti. Normální je to, co odpovídá podstatě věci. Ideálnost a nor- málnost	358
§ 93. Abnormálnost duševní musí se stanoviti jinak než tělesná. Abnormální je to, čím se alteruje předsta- va osobnosti	365
§ 94. Abnormita a choroba duševní. Psychiatrie a druhy chorob duševních	370
§ 95. Hysterie, nervosita. Traumatická neurosa, neur- asthenie, melancholie. Slabomyslnost. Manie, para- noia	374
§ 96. Dav, definice, vznik	383
§ 97. Člveček v davu. Zvýšení sugestibility, snížení úrovně duševní jest relativní, ochromení vůle	391
§ 98. Psychosy národů — nevhodnost toho výrazu	395
§ 99. Psycha národa v dobách pohnutých. Psychopatho- logie. sociální. Revoluce, války	399
§ 100. Ukončený systém podaný v této knize jest systém abstraktní psychologie individuální, ale obsahuje všechny předpoklady, jichž je třeba k aplikování na problémy psychologie konkrétní a praktické. Ráz této psychologie je určen větami psychofysického paralelismu a trojstránkovitostí, jež plynou z defi- nice duševních jevů jakožto uvědoměných reakcí psychofysického individua	407

	Strana
§ 101. Nová psychologie jest ochráněna před jednostranností intelektualismu	409
§ 102. Rovněž jest ochráněna před jednostranností, voluntarismu, jakž patrně z problému pozornosti	414
§ 103. Filosofický význam moderní psychologie biologicky orientované. Proti psychologismu	418
§ 104. Co přináší psychologie k světovému názoru. Positivism	423
Předmluva	XI.
Rejstřík jmenný	424
Rejstřík věcný	426
Errata a doplněk	431
